

ఓం నమో భగవతే శ్రీ రమణు

రమణ భాస్కర

సంపుటి : 8

సంచిత : 22

వుష్టం : 54-55

05-8-2003

RAMANA BHASKARA

TELUGUSPIRITUAL
FORTNIGHT
MAGAZINE

PAGES : 16

VOL : 8 ISSUE : 22

EDITOR
P.S. RAMA RAJU

EDITING
P.H.V. SATYAVATHI
(HYMA)

SUBSCRIPTION
Yearly : **Rs. 150/-**
Each Copy : **Rs. 8/-**

ADDRESS
RAMANA BHASKARA

SRI RAMANAKSHETRAM
JINNURU - 534 265
W.G.Dt., A.P.

PUBLISHER
P.S. RAMARAJU
LAKSHMI
MODERN RICE MILL
ULLAMPARRU-PALAKOL
08814-224589, 224689

PRINTER
SHIRIRAM GRAPHICS
BANK STREET-PALAKOL
08814-222438, 221260
9440131188

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు,
06-07-2003, ఉండి

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మనకు మోష్టం కావాలంటే, శాస్త్రప్రమైనశాంతి కలగాలంటే, తత్త్వాన్ని తెలుసుకోవాలంటే బ్రహ్మవిద్ధును ఆశ్రయించాలి. బ్రహ్మవిద్ధును ఆశ్రయిస్తేనేగాని బ్రాహ్మణీతి కలుగదు. శాంతిపూర్వాలతమైనది, జ్ఞానపూర్వాలతమైనది, కలకాలము ఉండేబి, పూర్ణంగా ఉండేబి బ్రహ్మం ఒక్కటి. దానిని తెలుసుకోవాలంటే బ్రహ్మజీజ్ఞాన లేకుండా బ్రహ్మం తెలియబడు. ఆ జ్ఞాన కలగటానికి ఈ సత్తంగ సమావేశాలు అంతేగాని ఎవరినో ఊరేగించటానికి కాదు. మనకు బ్రహ్మమును తెలుసుకోవాలనే కాండ్ల ముఖ్యం, అటి తప్పించి మన మనస్సులో ఏమీ ఉండకూడదు. మనదేవతన్ని ఇంతియాలను, మనస్సును బ్రహ్మమును తెలుసుకోవటానికి మేగ్గిమమ్ ఉపయోగించుకోవాలి. బ్రహ్మం ఒక్కటి సత్తం. మనం బ్రహ్మంను చింతించటం మానివేసి బ్రహ్మం కానిదానిని చింతిస్తున్నాము, బ్రహ్మంను వాందాలనుకొంటున్నాము, ఇది వాంగని విషయం. ఆత్మకానిదానిని చింతిస్తూ ఆత్మను వాందటం అనేది సాధ్యంకాదు. నువ్వు ఏది చింతిస్తూ ఉంటే అదేనువ్వు అవుతావు. మనం ఇక్కడ నుండి భీమవరం వెళదామని ఆకివీడు వెళ్లేకారులో కూర్చుంటే

ఈ సంచికలో.....

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు

06-7-2003 ఉండి..... 1

21-7-2003 విశాఖపట్టం 10

ఎలా ఉంటుందో మన పరిస్థితికూడా అలాగే ఉంబి. మనస్సులో భీమవరం వెళ్ళాలి అనుకోవటం, కూర్చోవటం మటుకు ఆకివీడు వెళ్లే కారులో కూర్చొంటున్నాము. బ్రాహ్మణీతిని వాందాలనుకొనేవాడికి ముందు ఆ బ్రహ్మంయందు గౌరవం ఉండాలి, దానివిలువ తెలియాలి. మోష్టం అనే పెట్టే మన దగ్గరే ఉంబి కాని తాళంచెవి ఆయన దగ్గర పెట్టుకొన్నాడు భగవంతుడు. తాళం మనకు ఇస్తే ఆపెట్టేను ఓపెన్ చేసుకోవచ్చును కాని తాళం అంత తేలికగా మనకు ఇవ్వడు. పూజలు, జపాలు చేయటం మంచిదే అంతమాత్రంచేతనే తాళం ఇవ్వడు. మీరు శ్రీలు అయినా, పురుషులు అయినా మీరు విమతస్థలయినా, వికులస్థలయినా తాళం మనకు ఇచ్చేటప్పడు భగవంతుడు ఒక్కటి చూస్తాడు. వీడిలో అజ్ఞానం ఉండా, లేదా అని చూస్తాడు. అజ్ఞానము లేదని మనం నిశ్చయించుకొంటే చాలదు, మనలో అజ్ఞానం లేదు అని ఆయన అనుకోంటే అప్పడు ఆ తాళం మనకు ఇస్తాడు, అప్పడు మనకు మోష్టం. మీలో అజ్ఞానం కొంచెం మిగిలిఉన్న విమాత్రం సేపంఉన్నకూడా తాళం ఇవ్వడు. ఎందుచేతనంటే సేపం ఉంటే మరల అది విజ్ఞంబించే అవకాశం ఉంబి. మనకు ఉన్న అప్ప అంతా తీర్పిపోయింది అనుకోండి, ఒక వెయ్యి రూపాయిలు మాత్రమే అప్ప ఉంబి అనుకోండి. ఒక వెయ్యి రూపాయిలేకదా అని దానిని అశ్రద్ధచేస్తే వడ్డీతో సహ మరల అది లక్ష్మురూపాయిలు అయిపోతుంబి. అందుచేత అజ్ఞానం కొంచెంఉన్న అహంకారమ కొంచెంఉన్న మరల అది పెలగే అవకాశం ఉంబి. అందుచేత బహుజార్తుగా ఉండాలి. మన మనస్సుకి వ్యాధమైన ఆలోచనలు వస్తూ ఉంటాయి, వాటికి ఒక క్రమం ఉండదు. ఈ మధ్య ప్రాదర్శాబాదులో చదువుతున్న ఒక అజ్ఞాయి వచ్చాడు మీ కాలేజీలో ఫస్టు ఎవరు అని అడిగాను. ఒక అమ్మాయికి వచ్చింది, పేరు నిష్టు అని చెప్పాడు. కళంకము లేకుండా ఉండాలి అని ఆపేరుపెట్టారు. ఆ అమ్మాయికి స్టేట్ ఫస్టు వస్తే ఎంతో నిర్మలంగా ఉంబి, మనం అయితే గొప్పలు చెప్పుకుంటాము. నీకు స్టేట్ ఫస్టు వచ్చిందని మనం అమ్మాయితో చెపితే గాని గుర్తురాదట. మనకు విద్మేనా కలిసివస్తే పట్టుకోలేము, కలిసిరాకవణే విడుస్తూ కూర్చొంటాము. అది తట్టుకోలేము, ఇది తట్టుకోలేము అంటే మన ఆలోచనలో లోతులేదు, విశాలం లేదు, స్పష్టత లేదు, మనకు ఆలోచన ప్రధానం కాదు, సబ్బకూ ప్రధానంకాదు ఇలా ఉన్నాము. కాని మనం తలంచాలంటే ఒకటి సబ్బకూ, రెండు ఆలోచన వీటిని ప్రధానంగా తీసుకోవాలి, మిగతా విషయాల జీవితి వెళ్తే మనం మార్గం తప్పిపోతాము. మీ కుటుంబాలలో విమై ఇబ్బందులు వస్తూ ఉంటాయి, ఎవరైనా మిమ్మల్ని విమల్సుస్తూ ఉంటారు, మీకు ఆర్థిక రమణ భాస్కర

ఇబ్బందులు రావచ్చును, మీ కుటుంబాలలో ఎవరైనా మరణిస్తూ ఉంటారు అప్పుడు మీకు దుఃఖం వస్తూ ఉంటుంది. ఒకటి మాత్రం మీరు జాగ్రత్తగా చూసుకోండి. మీకు ఏదైనా కష్టం వచ్చినా, నష్టం వచ్చినా, పాంగు వచ్చినా, దుఃఖం వచ్చినా మీ ఆలోచనలో దాల తప్పకూడదు. రైలుబండి ఎప్పుడూ పట్టాలు విడిచిపెట్టకుండా ఎలా వెళుతూ ఉంటుందో అలాగే మీ ఆలోచన ఎప్పుడూ తైలధారవలె బ్రహ్మం వైపునకే ఉండాలిగాని దాల తప్పకూడదు. ఇంట్లో ఏవో గొడవలు వచ్చినాయి, ఏవో నష్టాలు వచ్చినాయి అని అటు వెళ్లపోతే మన ఆలోచన దాలతప్పతుంది. నదులకు భర్త సముద్రుడు. మన భర్తలోపల ఉన్న బ్రహ్మం. నది ప్రవాహము ఎప్పుడూ సముద్రంవైపునకు ఎలాగ ఉంటుందో అలాగ మన ఆలోచనా ప్రవాహము ఎప్పుడూ హృదయంలో ఉన్న బ్రహ్మంవైపునకు ఉండాలి. ఒక్క ఆత్మజ్ఞానము తప్పించి, ఆత్మవిద్య తప్పించి మిగిలిన విద్యలు అన్ని కనికట్టి విద్యలు అని భగవాన్ చెప్పారు. ఆవిద్యలు అన్ని పాట్లకేపనికి వస్తాయి, అపి అన్ని మనస్సు కల్పించిన విద్యలు, సత్కాస్తి తెలుసుకోవటానికి అపి పనికిరావు అని నిష్టర్పగా చెప్పారు. మనం 24 గంటలు దేహం గులంచే ఆలోచన్నా ఉంటాము, ఆ పాడుబుద్ధిపోవాలి. మీ దేహస్ని పాడుచేసుకోవద్దు, జాగ్రత్తగా చూసుకోండి, దానికి టైముకు అన్నం పెట్టండి, ఏదైనా రీగంవస్తే మందులు వేయండి అంతేగాని అస్తమాను దేహం గొడవ ఉండకూడదు. ఈ దేహం ఎప్పుడో ఒకప్పుడు వల్లకాటిలో కాలపోయేదే. మనకు గాఢనిద్రలో తప్పించి మిగతాటిములో అంతా దేహం గొడవే. ఈ దేహబుద్ధిలోనుండి మనస్సును ఆత్మబుద్ధివైపుకు త్రిప్పాలి. అందుకే సాధన. మనంచేసే సాధనలో మన మనస్సు, దేహము, ఇంద్రియాలు మనకు సహకరిస్తేనేగాని మనం హృదయంలోనికి చేరుకోలేము. మీకు ఇంట్లో తినటానికి తిండి ఉంటి, ఖర్చు పెట్టుకోవటానికి డబ్బు ఉంటి, అన్ని బాగానే ఉన్నాయి. మర మీకు దుఃఖం ఎందుకు వస్తింది. నాకు ఏరకమైన దుఃఖిస్తర్థలేదని ఇక్కడ ఉన్నవాలలో ఎవరైనా చెప్పగలరా? పూజలు, జపాలు అన్ని బాగానే చేసుకోంటున్నారు మర ఎందుకు దుఃఖం వస్తింది? అంటే మీలోపల అజ్ఞానం ఉంటి. మనం భగవంతుడిని మోసం చేయలేము. ఆయన సీ ఐశ్వర్యాన్ని చూడడు, సీవు ఏ కులమో ఆయనకు అక్కరలేదు, సీవు ఎక్కడ ఉన్నావో ఆయనకు అక్కరలేదు, సీలో అజ్ఞానం ఉందా, లేదా అని చూస్తాడు, ఉంటే పునర్జన్మలోనికి పంపిస్తాడు, అజ్ఞానం లేదు అనుకో సీకు మొక్కం ఇస్తాడు. దేహసికి ప్రారభం ఉంటుంది. ఒకోసాల సంతోషకరమైన సంఘటనలు,

1A

ఒకోసాల దుఃఖకరమైన సంఘటనలు వస్తూ ఉంటాయి, వాటిని చూసి మన ఆలోచనాక్రమం విడిచిపెట్టకూడదు అంటున్నారు భగవాన్. మనందరము చేస్తున్న పారపాటు ఏమిటో ఇక్కడ భగవాన్ చెపుతున్నారు. మనం లోకంలో సుఖం ఉందని, సిసిమాలో సుఖం ఉందని, టీవిలో సుఖం ఉందని ఇలా సుఖంతోసం బయట వెతుకుచున్నాము. ఎక్కడ సుఖంలేదో అక్కడ వెతుకుచూ కోట్లాటి జిత్తులు పాడుచేసుకోంటున్నాము. ఎక్కడ సుఖం ఉందో నీకు చూపించి, నీ ఆలోచనావిధానాన్ని మలుపు త్రిప్పేవాడే గురువు. మనస్సు ఉన్నంత సేపు ఏవో సందేహస్తూ ఉంటే ఇంక నీకు జ్ఞానం ఏమిటో? అందువలన గురువును ఆత్మయించి నీ సందేహస్తును నివృత్తి చేసుకో అని భగవంతుడు చెప్పాడు. చెడు వినకు, చెడు చూడకు, చెడు మాట్లాడకు ఇవి గాంధీగాల సూత్రాలు. చెడు ఆహారం తీసుకోవద్దు అని ఇంకో సూత్రం కలిపాడు తింపు ఒక మహాత్ముడు. అంటే సీవు తీసుకొనే ఆహారం శుచిగా ఉండాలి, సాత్మ్వకంగా ఉండాలి. మనం గుడికి పెళ్తాము. అక్కడ దేవుడిని ఏదో భౌతిక విషయాలను గులంచి అడుగుతాము కాని జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించమని, నన్ను నేను తెలుసుకొనే శక్తిని ప్రసాదించమని దేవుని ప్రార్థించము. ఇవాళ పచ్చగా ఉండి రేపు ఎండిపోయే విషయాల గులంచి ప్రార్థిస్తాము. భక్తిపేరుమీద మనం దేహం చుట్టూ తిరుగుతున్నాము ఇక్కడ చెప్పేది ఏమిటో నీ వెయిభం బ్రహ్మవైపుకు తిరగాలి. దుఃఖకారణం బయటలేదు నీ లోపలే ఉంటి, అహంకారరూపంలో ఉంటి, కర్తృత్వరూపంలో ఉంటి. ఏమిటో పాంగిపోతున్నావు, దేసిని చూసి పాంగిపోతున్నావు, నీడ్వారా ఏది జలగినా తింపు రూడికి తెలియకుండా అది జరగటంలేదు, నీరుముసుకొని పడిఉండు. సీవు దేసికి కర్తవు కాదు, కర్త తింపు రూడే. కాని నేనే కర్తను అని సీవు అనుకుంటున్నావు అక్కడ సుండి మనిషి కూడా నీడ వచ్చినట్లు సీకూడా దుఃఖం వెంటాడుతోంది. కర్త తింపు రూడు, ఆయన ఆజ్ఞానుసిలంచి ప్రతిటి జరుగుతుంది. మీ ఇంట్లో ఎవరైనా చనిపోతే ఆ చనిపోయిన వాల పని కొంచెం మనం చేస్తూ ఉంటే వాలమీద మనకు గొరవం ఉన్నట్లు అంతేగాని ఏడిస్తే గొరవం ఉన్నట్లుకాదు.

బ్రహ్మం నీ హృదయంలో ఉంది. దానికి మరణంలేదు. ఏ పదార్థానికి అయితే చావులేదో అది నీవై ఉన్నావు. ఒకవేళ నీవు చనిపోవటానికి ప్రయత్నంచేసినా నువ్వు ఎలా చనిపోగలవు అంటున్నారు భగవాన్. చనిపోయే వస్తువు బ్రతకదు, చావులేని వస్తువుకు

చాను రఘ్యున్నారాదు. బ్రహ్మంకు చావులేదు, అటి నీవై ఉన్నావు కాని దాని తాలుక అనుభవం నీకు లేదు అంతే. దాని తాలుక అనుభవం నీకు కలగటానికి సహాయసహకారములు అంబించే వాడే గురువు. మరల గురువు అంటే ఎవడో అనుకుంటున్నావేమో బ్రహ్మనుభవం పాందాలి అనే కాంక్ష నీకు కలిగినప్పడు, అటి నిజమైనప్పడు నీ వ్యాదయంలో ఉన్న బ్రహ్మమే ఒక రూపం ధలించి వస్తుంది, వాడే గురువు. బ్రహ్మంకు రూపంలేదు కాని నీవు రూపాలమీద ఆధారపడి ఉన్నావు కాబట్టి బ్రహ్మమే రూపం ధలించి వస్తుంది. నీ మనస్సుకు లోచూపు కలగజేయటంకోసం ఆకారం లేనిది ఆకారం ధలించి వస్తుంది. నీకోసం ఆకారం ధలించి వస్తాడు కాని ఆకారంతో వాలికి పసిలేదు. ధర్మరాజుజేత చిన్న అబద్ధంచెప్పించాడు కృష్ణుడు. ఏమిటి కృష్ణుడు అబద్ధం చెప్పించాడు అనుకోకూడదు, ధర్మాన్ని స్థాపించటం కోసం అలాచేసాడు అంతే. ఆయన గమ్యం ఏమిటి? ధర్మాన్ని స్థాపించటం. దానికోసం అబద్ధం చెప్పించాడు అటి మల్లిపోకూడదు. ధర్మాన్ని ఆచలించకుండా మనస్సు అణగదు. భగవదనుభవం పాందటానికి విచారణమార్గం, శరణాగతి మార్గం రెండూ భగవాన్ చెప్పారు. కొంతమంచికి మనోబలం ఎక్కువ ఉంటుంది, ఆత్మవిశ్వాసం ఉంటుంది, వాలికి విచారణమార్గం మంచికి. మీకు మనోబలం లేనప్పడు, మీరు ఎవరో మీరు తెలుసుకొనే సక్తి మీకు లేనప్పడు ఈశ్వరుడిని ఆరాధించండి, ఆయన పాదాలను ఆశ్రయించి, శరణాగతి చెంకి, భగవదనుభవం పాందండి. మనం శరణాగతి మార్గంలోనికి వచ్చేయటమే మంచికి. ఆయనకు శరణాగతి మార్గం స్వీటీగా ఉంటుంది, ఇందులో సపోర్ట్ కనిపిస్తూ ఉంటుంది. కృష్ణుడో, శివుడో, రాముడో ఏదో సపోర్ట్ కనబడుతూ ఉంటుంది. విచారణమార్గంలో అంతానీవే, అన్ని పాతలు నీవే పోషించుకోవాలి. నీకు ఏ మార్గం నచ్చితే ఆ మార్గంలో ప్రయాణం చెయ్యి. భగవాన్ ఏమన్నారు అంటే అన్ని బాగుంటే దేవుని ప్రాణించే అలవాటు మాకులేదు, అన్ని ఉఱిపోయిన తరువాత ప్రాణిస్తాము, పోనీ ఇప్పుడు అయినా ప్రాణిస్తున్నారు కదా అని మమ్మల్ని ఆశీర్వించి, మా పారపాట్లు ఏమైనా ఉంటే క్షమించి, మాకు మోక్షాన్ని ఇప్పు అని అరుణాచలేశ్వరుడితో అన్నారు. నాన్నగాల ఉపన్యాసాలకు ఎందుకు వెళుతున్నారు అని ఎవరైనా మిమ్మల్ని అడుగుతారు అనుకోండి. వాలికి ఎక్కుడో ఒక మొట్టికాయ తగిలాక మీకంటే ఎక్కువసార్లు వస్తారు. కొంతమంచికి మొట్టికాయ తగిలితేనేగాని బుట్టిరాదు. మనం మూడు విషయాలలో జాగ్రత్తగా ఉండాలి. మనకు వచ్చే తలంపుల విషయంలో, నోటింగ్

మాట్లాడే మాటల విషయంలో, చేతితోచేసేపనుల విషయంలో మనం బహుజాగ్రత్తగా ఉండాలి. భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే మంచితలంపులు తెచ్చుకొని బాగుపడటం, చెడుతలంపులు తెచ్చుకొని పాడయపోవటం రెండూకూడా నీచేతిలోనే ఉన్నాయి, ఐది చేయాలో నీవే నిర్ణయించుకో అని చెప్పారు. నీ మనస్సుతో ఏరోధం పెట్టుకోవద్దు. నీ మనస్సుతో స్నేహంగా ఉంటూ అభివృద్ధిలోనికి రావటానికి ప్రయత్నం చేసుకో. అభివృద్ధిలోనికి రావటానికి నీవు ఎప్పడూ ప్రయత్నం చేస్తూ ఉండనక్కరలేదు. కొంత ప్రయత్నం చేసాక ఈశ్వరుని దయనీకు అందుతుంది, అప్పడు ప్రయత్నంలోనిస్తేతిని పాందుతావు. నేను జపం చేసుకొంటున్నాను. మనస్సులో చేసుకొనే అలవాటు లేదు, గట్టిగా చేస్తూ ఉంటాను అని భగవాన్తో అంటే నువ్వు ఎలా చేసుకొన్నా నీ అలవాటు నీబి, నువ్వు మనస్సులో చేసుకొన్నా పైకి చేసుకొన్నా మనస్సుకు నిర్మలత్వం వస్తుంది, చేసుకో మానవద్ద కాని పైకి నోటితో చేసే జపం కన్న మనస్సుతోబి చేసే జపం లాభదాయకం, దాని వలన ఏకాగ్రత వస్తుంది. మీకు ఏకాగ్రత కుబితే మోట్టం వచ్చేస్తుంది. జీవితంలో ప్రేమ ఉండాలి, ప్రేమలేని జీవితాలు వ్యర్థం. కొంతమంచికి ప్రేమ అనేది ఎలా ఉంటుందో తెలియదు. ప్రేమలేకపాణేతే ఈశ్వరుడి యందు భక్తి కలుగదు. భక్తిలేకపాణేతే ఆయనను తెలుసుకోవాలనే కాంక్ష కూడా ఉద్దయించదు. నుయ్య తవ్వాలి అనుకొన్నావు అనుకో అక్కడో గెడ్డపార, ఇక్కడో గెడ్డపార వేస్తే నీకు రాదు, ఒకేచోట వంద గెడ్డపారలు వేస్తే నీళ్ళు పడతాయి. నీవు రకరకాలుగా ఆలోచించవద్దు. నీకు ఇష్టమైన మార్గాన్ని అనుసరించి, తలంచు. నీవు ఇష్టంగా జపం చేస్తున్నావు అనుకో అవసరంలేని తలంపులు ఆగిపోతాయి. జపం చేస్తూ ఉంటే దుర్మార్గంలో ఉన్న మనిషికి సన్మార్గం చూపిస్తుంది. అయితే మీరు ఏమార్గంలో ప్రయాణంచేసినా దానిమీద మీకు ఇష్టం ఉండాలి, ప్రేమ ఉండాలి, నమ్మకం ఉండాలి. నువ్వు ఏది చేసినా జపంచేసినా, ధ్యానంచేసినా, ఒక మంచివాటు మాట్లాడినా, మంచిపని చేసినా అది వ్యధా పోసివ్వడు ఈశ్వరుడు అంటున్నారు భగవాన్. అందరూ బాగుపడాలి, క్షేమంగా ఉండాలి అనే తలంపులు నీకు వస్తున్నాయి అనుకో దానికి నీకు ఘలితం ఇస్తాడు ఆ కర్మఫలం ఏదో జస్తులో నీచేత అనుభవింపచేస్తాడు, వాడు ఈశ్వరుడు. నువ్వు ఏది చేస్తే అదే నీకు ఎదురువస్తుంది కాని చెయ్యించి నీకు ఎదురుకాదు. నీ దేహసికి ఏదో ప్రారభం ఉంది. దానిని విసుగ్గా అనుభవించకు, సంతోషంగా అనుభవించు. మా

తోడలు మంచిది కాదు అని చెప్పినా, మా అత్తగారు మంచిదికాదు అని చెప్పినా లాభంలేదు. మీరు చేసుకొన్నదానిని బట్టి అపి ఎదురవుతాయి. అందుచేత వాటిని సంతోషంగా అనుభవించటం మంచిది. నీవు అహంభావనతో కనుక పనిచేస్తే ఎత్తుకు ఎత్తు అనుభవించాలి, అహంభావరహితముగా పనిచేస్తే ఏదీ నిన్న అంటదు. పుణ్యం అంటదు, పాపము అంటదు. జపం చేయగా చేయగా మిగతాతలంపులు అస్తి ఆగిపోతాయి, అప్పుడు ఆ తలంపు గట్టిపడుతుంది. అప్పుడు ఆ తలంపు ఏమిచేస్తుంది అంటే మిమ్మల్ని హృదయంలోనికి తిసుకొనిపెళ్ళ అభికూడా అణిగిపోతుంది. అటి జపనాథన. భగవాన్ ఏమంటున్నారు అంటే జపం చేసుకోండి, మంచిదే. మధ్య మధ్యలో ఆజపం చేసే జపి ఎవరు అని ప్రశ్నించండి. జపం ఎవరు చేస్తున్నారు? శరీరం జపంచెయ్యదు, లోపలఉన్న బ్రహ్మంకు వీటితో సంబంధం లేదు. మరి ఎవరు చేస్తున్నారు అంటే మనస్సు చేస్తోంది. సాధన అంటే ఏమీలేదు మీ మనస్సు శరీరంపైపు జరుగుతోందా, బ్రహ్మంపైపుకు జరుగుతోందా అటి చూసుకోవాలి. మీరు ఏ మార్గంలో ప్రయాణంచేస్తూ ఉన్నా ఒక్కటే చూసుకోండి, మీ మనస్సు మీకు తెలుస్తోంది కదా. మీ మనస్సు చనిపోయే శరీరంపైపు జరుగుతోందా, లేక చావులేని బ్రహ్మపదార్థం వైపుకు జరుగుతోందా మీ మనస్సు ఎటు ప్రయాణం చేస్తోంది అనేది చూసుకోండి. నీ మనస్సు చావులేని వస్తువు వైపుకు, హృదయం వైపుకు ప్రయాణం చేయాలి, అదే మీ సాధన యొక్క గమ్మాం. మీలో అజ్ఞానం నశించినప్పుడు, అహంభావన నశించినప్పుడు, సమఖ్యాతి నశించినప్పుడు ఒక్క క్షణంకూడా వెయిట్ చేయదు, భగవంతుడు పెంటనే వస్తాడు, మిమ్మల్ని రాజ్యస్తాడు, మీకు మోక్షం ఇస్తాడు. అందరిచేత గౌరవింపబడాలి అనుకోవటం అటి భక్తుడి లక్షణంకాదు. అందరిచేత గౌరవింపబడాలి అని నీవు అనుకోంటే నీకు లోకవాసన పెరుగుతుంది. లోకవాసన ఉన్నా, శాస్త్రవాసన ఉన్నా నీ మనస్సు బాహ్యముఖానికి వచ్చేస్తుంది. ఈ రెండింటి కంటే దేహవాసన బలీయమైనది. దేహవాసన మనిషిని పీడించేస్తుంది. ఎంతో సాధన ఉంటేనేగాని ఈ దేహవాసన విడిచిపెట్టదు. దేహం అంటే ఏమీలేదు అటికూడా ఒక తలంపే. పుట్టిన దేహం నీవుకాదు, పుట్టిన బ్రహ్మమే నీవు అటి రఘుణింధాంతం. నువ్వు అసలు పుట్టిలేదు కాని పుట్టానని అనుకొంటున్నావు ఎందుచేత పుట్టాననుకొంటున్నావు? దేహము నేను అనే తలంపు వలన అలా అనుకొంటున్నావు. రైలు యాక్షిడెంట్ అయి వందలమంది చనిపోతూ ఉంటారు చూడండి. అంటే ఆరోజు

2A

చనిపోయేవాలని ఆ పెట్టెలో ప్రయాణంచేసేటట్లు భగవంతుడు చేస్తాడు. ఎక్కడెక్కడి వారో కలిసి ప్రయాణం చేస్తూ ఉంటారు, చనిపోతారు. దానిని సమిష్టి ప్రెరబ్బం అంటారు. ఇది అంతా భగవంతుడి మాయ. దానిని అర్థం చేసుకోవటానికి మన తెలివితేటలు సలపోవు కాని మనం తెలివైన వారం అని మనం అనుకొంటూ ఉంటాము. మన తెలివితేటలు దేనికి పనికిరావు. ఈ లోకము దుఃఖానికి ఆలయం, అసత్యానికి ఆలయం అని భగవంతుడు చెప్పాడు. ఈ లోకము మోసపూరితమైనది అని ఇంకొకటికూడా తగిలించారు ఆచార్యులాపారు. భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే ఈ లోకం కుక్క తోకవంటిది, దాని వంకర ఎవరు తీయగలరు, అటి ఎలా ఉండాలో అలా ఉంటుంది, దాని గొడవ వదిలెయ్యా, నీ పనిపిదో నీవు చేసుకో అన్నారు. మనకు రెండు సుడిగుండాలు ఉన్నాయి అని చెప్పారు. ఆ రెండు సుడిగుండాలలో నుండి జీవుడు బయటకు రాలేడు. అపి మామూలు సుడిగుండాలు అని అనుకోవద్దు, పెద్ద పెద్ద దినుగులను కూడా లాగేస్తాయి. ఆ సుడిగుండాలు ఏమిటి అంటే 1. నేను అనే తలంపు, 2. నాది అనే తలంపు. ఈ నేను అనే తలంపు వచ్చాక మనం మాట్లాడతాము, ఈ నేను అనే తలంపు వచ్చాక మనం పనిచేస్తాము. మొత్తం సృష్టి అంతా కూడా ఈ నేను అనే తలంపు వచ్చాక వస్తోంది. ఈ నేను అనే తలంపు లేకపోతే ఏటిలేదు. అటి ఎవరని ఆ తలంపును పట్టుకోండి, దానిని పట్టుకొని విచారణ చేయండి. మీరు ఎక్కడకి వెళ్ళవద్దు, చేతులు కదపవద్దు, కాళ్ళ కదపవద్దు, ఇక్కడే కూడ్చోండి. ఈ నేను అనే తలంపు వచ్చాక అంతా వస్తోంది, ఈ నేను అనే తలంపు ఎవరు అని జాగ్రత్తగా ఆలోచించండి. మీకు అనేక కారణాల వలన దుఃఖం రావచ్చు, దాని వెనకాల నాది అనే తలంపు ఉంటుంది. నాది అనే తలంపు లేకపోతే అసలు దుఃఖం లేదు. మీపని దీంటే మీరు చేసుకోండి. వాళ్చవకాలు పెంచుకోవద్దు. మీ దేహపొరబ్బాన్ని బట్టి మీకు దిపని ఇస్తే దానిని శ్రద్ధగా చేయండి, పనిని పెంచుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయవద్దు, చేతిలో ఉన్న పని నుండి తప్పించుకోవటానికి ప్రయత్నం చేయవద్దు. మనం అనవసరమైన విపులాలలో జోక్కం చేసుకొంటే లోకవాసన పెరుగుతుంది. మన లక్ష్మం బ్రహ్మజ్ఞానం మీదే ఉండాలి. నువ్వు దేహంగా ఉండటం అసహజస్థితి, నీవు మనస్సుగా ఉండటం అసహజస్థితి, అహంభావనగా ఉండటం అసహజస్థితి, నీవునీవుగా ఉండటమే సహజస్థితి, దానినే సమాధిస్థితి అంటారు. నీ హృదయంలో ఉన్న బ్రహ్మంను పొందాక దీంటే పొందాను, ఎక్కడితో చేరుకొన్నాను అని నీవు అనుకోవు, మన

ఇంటికి మనం వచ్చాము అని అనుకోంటాము. మన ఇల్ల ఎక్కడ ఉంది? మన వ్యాదయంలోనే ఉంది. మనం అక్కడికి చేరుకొనేవరకు దుఃఖం వెంటాడుతుంది, అశాంతి వెంటాడుతుంది. మనం ఎక్కడికైనా పెద్దమేడలోనికి వెళ్ల, ఏ.సి. గబిలో కూర్చొన్నాము అనుకోండి, అట మనబికాదు అని మనకు తెలుస్తూ ఉంటుంది. ఏదో గంటనేపు కూర్చొంటాము, వెళ్లపోతాము. మనం పుళ్లం చేయటంవలన వచ్చే జన్మలు, పొం చేయటం వలన వచ్చే జన్మలు అటువంటివే. అసలు వస్తువును చేరాక ఇవి అన్ని అసత్కాలు అని మనకు తెలుస్తుంది. కబిరు ఏమని చెప్పేడు అంటే నీటిలో ఉన్న చేపకు దాహంలేదు అలాగే వ్యాదయంలో ఉన్నవాడికి అశాంతి లేదు, దుఃఖం లేదు అని చెప్పేడు. నీ వ్యాదయంలో ఉన్న నిజం నీకు తానుగా వ్యక్తమయ్యే వరకు నిజంకాని ఈ సరీరం, నిజంకాని ఇంద్రియాలు, నిజంకాని మనస్సు, నిజంకాని భోగాలు, నిజంకాని లోకం నీకు నిజంగా కనిపిస్తాయి. ఈ సమస్త వచ్చిపడింది, ఆ సమస్త వచ్చిపడింది. ఈ సమస్త పరిష్కారం చేసుకొన్నాము అంటే ఇంకో సమస్త వచ్చి పడింది అనుకోంటాము. నీకు బుధి లేదా ముందు ఈ నేను అనే సమస్తను పరిష్కారం చేసుకోవటం మానివేసి ఆ సమస్తలు చుట్టూ తిరుగుతావేమిటి? ఈ నేను అనే సమస్త ఉన్నంతనేపు నీవు కోటి జన్మలు ఎత్తినా నీకు సమస్తలు తప్పవు. ఆ సమస్త వచ్చేసింది, ఈ సమస్త వచ్చేసింది అని ఏడుస్తావేమిటి. అసలు ఈ నేను అనే సమస్తను పశిగొట్టుకోవటానికి ఏడవటం లేదు, దానికోసం నీవు ప్రయత్నం చేయటంలేదు. ఇప్పుడు మనం అసహజస్థితిలో ఉన్నాము. మీరు పూజిచేసినా, జపంచేసినా, ధ్యానంచేసినా, విచారణచేసినా అసహజస్థితిలోనుండి సహజస్థితిలోనికి రావటానికి ఇవి అన్ని కూడా. భగవంతుడు దయాస్పదువుడు. మీకు ఎప్పుడైనా కష్టం పంపినా, బాధ పంపినా మీ జీవితాన్ని మలుపు తిప్పటానికి పంపుతాడు కాని బాధను పంపటంకోసం కాదు. అటికూడా ఆయన దయే. అందుకే దయగల వ్యాదయం భగవాన్ నిలయం అని మశయాళ స్వాములవారు చెప్పారు. భగవంతుడు మన వ్యాదయంలోనే ఉన్నాడు. కాని మనకు తెలియబడటంలేదు. మన మనస్సులో కపటం లేకుండా చూసుకొంటే ఈ క్షణంలోనే మనకు వ్యక్తమవుతాడు. మీకు రాత్రి ఒంటిగంటకు మెలకువ వచ్చింది అనుకోండి, మరల నిద్రపట్టటంలేదు అనుకోండి, కంగారుపడవద్దు. నామం చేసుకోండి, వెంటనే నిద్రపడుతుంది. నిద్రపట్టటం లేదు అని అనుకోవద్దు. ఆ ట్రైమ్యసు భక్తికి ఉపయోగించుకోవటం మంచిది.

05-08-2003

సద్గురు శ్రీ నాన్నగాలి అనుగ్రహాపణములు, 21-7-2003, విశాఖపట్టం

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

పార్వతీదేవి హిమవంతుని కుమారె. పార్వతీదేవి శక్తి స్వరూపిణి. తండ్రికి కొన్ని మహిమలు చేసి చూపిస్తూ ఉండేబి. నువ్వు నాకు నేత్తానందం కలుగజేస్తున్నావు చాలా సంతోషం. అంతా బాగానే ఉంది, నాకు ఆత్మజ్ఞానం ప్రసాదించు అని హిమవంతుడు పార్వతీదేవిని అడుగుతాడు. మీకు ఆత్మజ్ఞానం కావాలంటే మహర్షులతోటి నింగత్తం చేయండి, వాల ద్వారానే మీకు ఆత్మజ్ఞానం కలుగుతుంది అని పార్వతీదేవి చెపుతుంది. మహాత్ములు మీకు బోధించటమే కాదు మీకు అనుభవైకవేద్యం చేస్తారు అని పార్వతీదేవి తండ్రికి చెప్పింది. ఆత్మజ్ఞానం ద్వారానే మనకు అమృతత్త్వం కలుగుతుంది అంటే మరణాన్ని జయిస్తాము. ఆత్మజ్ఞానం సముపాద్మనకు శాంతచిత్తం అవసరం. స్త్రీకి మంచి భర్త దొరకటం కంటే, పురుషుడికి మంచి భార్య దొరకటం కంటే, నిచ్చిన ఉండ్చోగం దొరకటం కంటే శాంతచిత్తం కలవాడు ఈ లోకంలో అద్యప్రపంతుడు అని రాధాకృష్ణన్ చెప్పారు. శాంతచిత్తము లేనివాడు ఆత్మజ్ఞానసముపాద్మన చేయలేడు, వ్యాదయంలో మనస్సును నిలబెట్టలేడు. శత్రువులను, మిత్రులను సమానంగా చూడండి అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. కొంతమంది మిమ్మిల్ని గౌరవిస్తారు, కొంతమంది మిమ్మిల్ని అవమానం చేస్తారు. గౌరవాన్ని అవమానాన్ని సమానంగా తీసుకోండి అని గీతలో భగవంతుడు చెప్పాడు. ఇవన్నీ ఎందుకు చెపుతున్నాడు అంటే వీటిని మీరు ప్రాక్షీసు చేయకపణితే మనస్సు అణగదు, మనస్సు అణగకపణితే ఆత్మజ్ఞానం కలుగదు. మనం పుస్తకాలను సోభిస్తున్నాము కాని చిత్రాన్ని శోభించటంలేదు. మనం చిత్రాన్ని కూడా అద్భుతయనం చేయాలి. మరణానంతరం పుస్తకం మనకూడా రాదు కాని చిత్రం మనకూడా వస్తుంది. మనకూడా వచ్చే చిత్రాన్ని బాగుచేసుకోవాలి. అదే ఈ సత్యంగ సమావేశాల యొక్క ప్రయోజనం.

అధికారంలో ఆనందం ఉంది, ధనంలో ఆనందం ఉంది, చదువులో ఆనందం ఉంది అని ఇలా కోట్లాబిజన్మలు ఈశ్వరుడిలోనుండి వేరుపడి తిరుగుతున్నాము. ఆనందం బయట ఎక్కడా లేదు, నీ వ్యాదయంలోనే ఉంది. ఆ వ్యాదయంలోనుండే నీకు నేను అనే తలంపు వస్తుంది. అదే మొదటి తలంపు. ఆ నేను అనే తలంపు వచ్చాక ఇతర తలంపులు వస్తున్నాయి. నీ దృష్టినంతటిని ఆ మొదటితలంపు మీద కేంచీకలించి, సూక్ష్మబుద్ధితో దానిని పరిశీలన రమణ భాస్య